

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 17^η
της 07-05-2019

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αριθμ.Απόφασης: 86

Θ Ε Μ Α : Άσκηση ή μη ένδικων μέσων κατά της αρ.2139/2019 απόφασης
Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών

Α Π Ο Σ Π Α Σ Μ Α

Από τα πρακτικά της αριθμ. 17/2019 συνεδριάσεως της
Οικονομικής Επιτροπής Δήμου Αιγάλεω

Στο Αιγάλεω και στο Δημοτικό Κατάστημα σήμερα την 07/05/2019, ημέρα Τρίτη και ώρα 13.00 η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Αιγάλεω συνήλθε σε συνεδρίαση, κατόπιν της αριθμ. πρωτ.11615/03-05-2019 έγγραφης πρόσκλησης της Προέδρου αυτής, η οποία δόθηκε σε κάθε ένα μέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.6 του άρθρου 75 του Ν.3852/2010 και στη συνέχεια διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία, αφού από το σύνολο των εννέα (9) τακτικών μελών βρέθηκαν παρόντα οκτώ (8) τακτικά μέλη, ήτοι:

Παρόντες

1. Γιάννα Χριστόγλου (Αντιδήμαρχος, Πρόεδρος Ο.Ε.)
2. Κωνσταντίνος Αγγελόπουλος (τακτικό μέλος)
3. Ευθύμιος Ζάχαρης (τακτικό μέλος)
4. Αναστάσιος Σαράντου (τακτικό μέλος)
5. Μαλάμω Μαστραγγελή-Κοσμίδου (τακτικό μέλος)
6. Κωνσταντίνος Γεωργόπουλος (τακτικό μέλος)
7. Ιωάννης Γκίκας (τακτικό μέλος)
8. Ιωάννης Δημομελέτης (τακτικό μέλος)

Απόντες

1. Παρασκευή Δάγκα (τακτικό μέλος)

αν και κλήθηκε νόμιμα

2^ο ΘΕΜΑ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ Η.Δ.

Με την έναρξη της συνεδρίασης και πριν αρχίσει η συζήτηση των θεμάτων της Η.Δ., η Οικονομική Επιτροπή δέχεται ομόφωνα να συζητηθεί, ως κατεπείγον, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 75, παρ.3 του Ν.3852/2010, το παρακάτω θέμα.

Στη συνέχεια, η Πρόεδρος της Οικονομικής Επιτροπής θέτει υπόψη της το αριθ. πρωτ.11743/06-05-2019 έγγραφο του Αντιδημάρχου κ. Στέλιου Βασιλειάδη, το οποίο έχει ως εξής:

ΘΕΜΑ: Άσκηση ή μη ένδικων μέσων κατά της αρ. 2139/2019 απόφασης Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών

Κυρία Πρόεδρε,
Σας διαβιβάζω :

- 1) Την αρ. 2139/2019 απόφαση Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών με την οποία δέχεται την προσφυγή του Χρήστου Τάτση του Ελευθερίου κατά του Δήμου Αιγάλεω (σύμφωνα με την οποία ο Δήμος οφείλει στον κ.Χρήστο Τάτση το ποσό των 2.430,96€).
- 2) Την αριθ. 11709/06-05-2019 γνωμοδότηση της πληρεξούσιας δικηγόρου του Δήμου κ. Παναγιώτας Αποστολοπούλου με την οποία γνωμοδοτεί τη μη άσκηση ένδικων μέσων κατά της 2139/2019 απόφασης Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, διότι «δεν υπόκειται σε έφεση εάν το επιδικίο προνοιακό επίδομα που αναγνωρίζεται ότι δικαιούται ο κ. Χρήστος Τάτσης είναι κατώτερο των 5.000,00€. Σε περίπτωση που υπερβαίνει τις 5.000€ πρέπει να ασκηθεί έφεση».

Κατόπιν των ανωτέρω και σύμφωνα με τις διατάξεις του αρ. 72 περ. 1 γ και παρ. 2 του Ν.3852/2010, παρακαλώ να θέσετε το θέμα υπόψη των μελών για την άσκηση ή μη των ένδικων μέσων κατά της 2139/2019 απόφασης Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών.

Στη συνέχεια η Πρόεδρος θέτει υπόψη των μελών της Οικονομικής Επιτροπής την ανωτέρω γνωμοδότηση της πληρεξούσιας δικηγόρου, η οποία έχει ως εξής:

Α.- ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΑΣΗ

- Ο εδώ προσφεύγων με τη με αριθμό πρωτοκόλλου 215/09-01-2013 αίτηση του προς το Τμήμα Πρόνοιας και Αρωγής της Διεύθυνσης Κοινωνικής Προστασίας του Δήμου Αιγάλεω ζήτησε να του χορηγηθεί προνοιακό επίδομα βαριάς αναπηρίας, η χορήγηση του οποίου εγκρίθηκε σύμφωνα με τη με αριθμό 215/21-06-2013 απόφαση και για χρονικό διάστημα από 09-01-2013 και εφεξής. Στις 29-01-2014 ο Σπυρίδων Χαραλαμπίδης ενεργών κατ' εξουσιοδότηση για στο όνομα και δια λογαριασμό του Χρήστου Τάτση κατέθεσε τη με αριθμό πρωτοκόλλου ένσταση-αίτηση με την οποία ζητούσε να καταβληθεί στο Χρήστο Τάτση το προνοιακό επίδομα αναδρομικά από το Μάιο του έτους 2012 μέχρι και Ιανουάριο του έτους 2013. Στις 07-02-2014 η αρμόδια υπηρεσία απάντησε εγγράφως στον Χρήστο Τάτση με τη με αριθμό πρωτοκόλλου 759/07-02-2014 απάντηση, με την οποία αναγράφεται πλήρως, ορισμένως και αιτιολογημένως το νομικό πλαίσιο και η απορριπτική απάντηση επί της ως άνω ενστάσεως- αιτήσεως του. Έτσι, λοιπόν, ο εδώ προσφεύγων άσκησε την υπό κρίση προσφυγή του, η οποία έπρεπε να απορριφθεί στο σύνολο της ως αόριστη, απαράδεκτη, νόμω και ουσία αβάσιμη και ως εκ τούτου ανεπίδεκτη δικαστικής εκτιμήσεως.

Β.- ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ

- Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 72 του ν. 3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης- Πρόγραμμα Καλλικράτης» (ΦΕΚ Α'/87/7-6-2010 - Το εδάφιο ιδ' της παρ. 1 τίθεται όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 6 παρ. 5 του ν. 4071/2012 (ΦΕΚ Α' 85/11.4.2012). Η περίπτ. ιγ' της παρ. 1 του παρόντος τίθεται όπως αντικαταστάθηκε, και, το δεύτερο εδάφιο της παρ.2 καταργήθηκε, με τις παρ.1 και 2 αντιστοίχως του άρθρου 54 του ν.4447/2016 (ΦΕΚ Α' 241/23.12.2016).) ισχύει ότι: 1. Η οικονομική επιτροπή είναι όργανο παρακολούθησης και ελέγχου της οικονομικής λειτουργίας του δήμου. Ειδικότερα έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες: α) ...β)...γ)...ιγ) αποφασίζει για την άσκηση ή μη όλων των ένδικων βοηθημάτων και των ένδικων μέσων, καθώς και για την παραίτηση από αυτά», "ιδ) αποφασίζει για το

δικαστικό συμβιβασμό και τον εξώδικο συμβιβασμό ή κατάργηση δίκης που έχουν αντικείμενο μέχρι του ποσού των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ και εισηγείται στο δημοτικό συμβούλιο για τον εξώδικο συμβιβασμό ή την κατάργηση δίκης που έχουν αντικείμενο που υπερβαίνει το παραπάνω ποσό", ιε) αποφασίζει για την πρόσληψη πληρεξουσίου δικηγόρου και για την ανάκληση της πληρεξουσιότητάς του, σε όσους δήμους, είτε δεν έχουν προσληφθεί δικηγόροι, με μηνιαία αντιμισθία, είτε αυτοί που έχουν προσληφθεί δεν έχουν δικαίωμα να παρίστανται σε ανώτατα δικαστήρια. Μπορεί επίσης να αναθέτει την παροχή γνωμοδοτήσεων, μόνο εφόσον δεν έχουν προσληφθεί δικηγόροι, με μηνιαία αντιμισθία. Με απόφασή της είναι δυνατή, κατ' εξαίρεση, η ανάθεση σε δικηγόρο, εξώδικου ή δικαστικού χειρισμού, ανά υπόθεση, ζητημάτων, τα οποία έχουν ιδιαίτερη σημασία για τα συμφέροντα του δήμου και απαιτούν εξειδικευμένη γνώση ή εμπειρία. Στις περιπτώσεις αυτές η αμοιβή του δικηγόρου ορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 281 του Κ.Δ.Κ..

2. Για τις περιπτώσεις ιβ', ιγ' και ιδ' της προηγούμενης παραγράφου, η απόφαση λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η ανυπαρξία της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης. [Παραλείπεται εδάφιο ως μη ισχύον ** βλ. σχόλια] Η παρούσα ρύθμιση ισχύει και όταν αποφασίζει, σχετικά, το δημοτικό συμβούλιο, λόγω υπέρβασης του αντικειμένου των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ της περίπτωσης ιδ' της προηγούμενης παραγράφου.

3. Το δημοτικό συμβούλιο μπορεί, για θέματα ιδιαίτερα σοβαρά, με ειδική αιτιολογία, και με την απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου των μελών του να αποφασίζει ότι θα ασκήσει το ίδιο αρμοδιότητες των προηγούμενων παραγράφων.

4. Η οικονομική επιτροπή με ειδική απόφαση που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία των μελών της μπορεί να παραπέμπει συγκεκριμένο θέμα της αρμοδιότητάς της στο δημοτικό συμβούλιο για τη λήψη απόφασης, εφόσον κρίνει ότι αυτό επιβάλλεται από την ιδιαίτερη σοβαρότητά του."

- Σύμφωνα με τη διάταξη του **άρθρου 81 Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Ν.2717/1999, ΦΕΚ Α' 97/17.05.1999) –Τα Ένδικα Μέσα** : « 1. Ένδικα μέσα, τα οποία ασκούνται ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, είναι η ανακοπή ερημοδικίας, η έφεση, η αίτηση αναθεώρησης, η τριτανακοπή και η αίτηση διόρθωσης ή ερμηνείας. ...». Σύμφωνα με τη διάταξη του **άρθρου 92 ΚΔΔ – Προσβαλλόμενες αποφάσεις**: «1. Σε έφεση υπόκεινται οι αποφάσεις που εκδίδονται σε πρώτο βαθμό. ...» Σύμφωνα με τη διάταξη του **άρθρου 93 ΚΔΔ- Δικαίωμα άσκησης**: «1. Δικαίωμα να ασκήσουν έφεση έχουν οι κατά στην πρωτόδικη δίκη διάδικοι, εφόσον έχουν έννομο συμφέρον. ...». Σύμφωνα με τη διάταξη του **άρθρου 94 ΚΔΔ - Προθεσμία**: «1. Η προθεσμία για την άσκηση έφεσης είναι εξήντα (60) ημερών και αρχίζει από την επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης. 2. Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να ασκηθεί έφεση αν έχουν περάσει τρία (3) χρόνια από τη δημοσίευση της απόφασης.». Σύμφωνα με τη διάταξη του **άρθρου 95 ΚΔΔ- Λόγοι**: « Λόγο έφεσης μπορεί να θεμελιώσει κάθε νομικό ή πραγματικό σφάλμα της απόφασης και κάθε παράλειψη του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου να ερευνήσει αυτεπαγγέλτως όσα είχε υποχρέωση. »

- Λαμβάνοντας υπ' όψη τα ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι γενικώς ο Δήμος, στα πλαίσια της δικονομίας περί διοικητικών διαφορών, έχει τη δυνατότητα να ασκήσει τα προβλεπόμενα ένδικα μέσα (ανακοπή ερημοδικίας, έφεση ή/ και αναίρεση) αλλά και τα ένδικα βοηθήματα εντός των προβλεπόμενων από τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προθεσμιών. Η Οικονομική Επιτροπή έχει την αρμοδιότητα, κατά διακριτική ευχέρεια, για να αποφασίσει την άσκηση όλων των ενδίκων βοηθημάτων και των ενδίκων μέσων.

- Συνεπώς, σύμφωνα με τα παραπάνω και *prima facie*, εμφανίζεται η Οικονομική Επιτροπή να οφείλει να αποφασίσει εάν θα ασκήσει έφεση ή όχι, πάντα υπό τα ανωτέρω κριτήρια (εξασφάλιση των συμφερόντων του Δήμου εν ευρεία εννοία και χρηστή διοίκηση).

- Υπάρχουν αποφάσεις των Διοικητικών Δικαστηρίων που αφορούν υποθέσεις που έχουν ως αντικείμενο χρηματική διαφορά, οι οποίες κατά τη στάθμιση που έχει κάνει ο Νομοθέτης, δεν μπορούν να προσβληθούν με έφεση. Οι λεγόμενες ανέκκλητες αποφάσεις των τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων ρυθμίζονται στο άρθρο 92 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Συγκεκριμένα, στο άρθρο 92 παρ.2 και 3 Κώδικα Διοικητικής ορίζεται ότι «2.»Δεν υπόκεινται σε έφεση αποφάσεις που αφορούν σε χρηματικές διαφορές, αν το αντικείμενο τους δεν υπερβαίνει το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ. Προκειμένου για απαιτήσεις αμέσως ή εμμέσως ασφαλισμένων κατά των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και για απαιτήσεις για κάθε είδους αποδοχές του προσωπικού γενικώς του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, το ανωτέρω όριο ορίζεται στο ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ.» Το αντικείμενο της διαφοράς προσδιορίζεται από το αμφισβητούμενο με την έφεση ποσό. Σε περίπτωση αντικειμενικής σώρευσης ενδίκων βοηθημάτων, συνάφειας προσβαλλόμενων πράξεων ή παραλείψεων ή ομοδικίας, το αντικείμενο της διαφοράς κρίνεται χωριστά ως προς κάθε ένδικο βοήθημα, συναφή πράξη ή παράλειψη ή ομόδικο, εκτός αν, στην τελευταία περίπτωση, υπάρχει ενοχή σε ολόκληρο. 3. Ειδικώς, στις χρηματικού περιεχομένου φορολογικές εν γένει διαφορές, όταν από το νόμο προβλέπεται η από μέρους του φορολογουμένου υποβολή δήλωσης πριν από την έκδοση της σχετικής πράξης, ως αντικείμενο της διαφοράς θεωρείται, για μεν τη Διοίκηση η διαφορά του κύριου φόρου που προκύπτει ανάμεσα σε εκείνον που ορίστηκε με την πράξη και σε αυτόν που καθορίστηκε με την Απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, για δε το φορολογούμενο η διαφορά του κύριου φόρου που προκύπτει ανάμεσα σε εκείνον που αντιστοιχεί στη δήλωση και σε αυτόν που καθορίστηκε με την Απόφαση.»

- Εξαιρέσεις στον παραπάνω κανόνα των αποφάσεων που δεν υπόκεινται σε έφεση λόγω ποσού θέτει η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου, όπου ορίζονται τα είδη αποφάσεων που υπόκεινται πάντοτε και ανεξαρτήτως του ύψους του ποσού του αντικειμένου της διαφοράς. Οι εξαιρέσεις αυτές δικαιολογούνται είτε εξαιτίας του λόγου έφεσης που προβάλλεται (περίπτωση α και β), είτε του αντικειμένου της διαφοράς (περίπτωση γ, δ και ε). Οι περιπτώσεις αυτές είναι οι εξής:α) για έλλειψη δικαιοδοσίας ή Αρμοδιότητας του δικαστηρίου που εξέδωσε την Απόφαση, β) για μη νόμιμη συγκρότηση ή σύνθεσή του, γ) αν η διαφορά έχει ως αντικείμενο περιοδική παροχή, δ) αν πρόκειται για φορολογική διαφορά με αντικείμενο την αναγνώριση ζημίας, η οποία δεν καλύπτεται με συμφητισμό του συνολικού εισοδήματος που προσδιορίστηκε με την πρωτόδικη Απόφαση, αλλά είναι εκπεστέα, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις, από το φορολογητέο εισόδημα επόμενων οικονομικά ετών, εφόσον το ποσό της εκπεστέας κατά τον τρόπο αυτόν ζημίας υπερβαίνει το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων ευρώ, ε) αν πρόκειται για την επιβολή προστίμων για παράβαση διατάξεων του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, εφόσον προβάλλεται από τον διάδικο και προκύπτει, κατά τρόπο συγκεκριμένο, ότι η επίλυση της διαφοράς έχει για αυτόν ευρύτερες οικονομικές επιπτώσεις».

-Από τις παραπάνω περιπτώσεις υποθέσεων, όπου η έφεση πάντα επιτρέπεται, αξιοσημείωτη είναι η πρόβλεψη για τις περιπτώσεις προστίμων του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, όπου σωστά διακρίνεται ότι ακόμα και ένα μικρό σε ύψος πρόστιμο για παράβαση ΚΒΣ, μπορεί να έχει ευρύτερες οικονομικές επιπτώσεις για τον υπόχρεο. Ο λόγος για τον οποίο συμβαίνει αυτό είναι ότι η οριστικοποίηση του προστίμου για παράβαση διάταξης ΚΒΣ δημιουργεί δεδικασμένο, το οποίο επηρεάζει την κρίση περί ανακρίβειας ή ανεπάρκειας των των βιβλίων και στοιχείων σχετικά με τη φορολογία εισοδήματος. Αυτό διαλαμβάνεται και στην αιτιολογική έκθεση του ν. 3659/2008, ο οποίος με το αρ. 10 προσέθεσε την παραπάνω περίπτωση στο αρ. 92 Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Είναι αυτονόητο, ότι εάν τα βιβλία κριθούν ανεπαρκή ή ανακριβή με δύναμη δεδικασμένου, το φορολογητέο εισόδημα του υπόχρεου, υπολογίζεται μη λαμβανομένων υπόψη των «αναξιόπιστων» κατά τα παραπάνω βιβλίων και θα ήταν ανεπιεικές να εκτίθεται ο φορολογούμενος σε αυτόν τον κίνδυνο, στερούμενος τη δυνατότητα να κριθεί η υπόθεσή του σε δεύτερο βαθμό.

- Επιστρέφοντας, τώρα στον κανόνα περί ανέκκλητων αποφάσεων και συνοψίζοντας τα όσα προεκτέθηκαν, προκύπτει ότι **σε περίπτωση που αντικείμενο της χρηματικής διαφοράς που κρίνεται με εκκαλούμενη απόφαση δεν υπερβαίνει τα 5000 ευρώ, αυτή είναι ανέκκλητη. Μάλιστα**

έχει γίνει δεκτό ότι **το ανέκκλητο των αποφάσεων των διοικητικών δικαστηρίων με χρηματικό αντικείμενο ποσού κάτω των 5000 ευρώ ισχύει και σε περιπτώσεις ανακοπής κατά πράξεων ταμειακής θεβαίωσης** (βλ. απόφαση 143/2013 ΔΕΦ ΑΘ).

- Σύμφωνα με την αρχή της νομιμότητας, που είναι ειδικότερη εφαρμογή της αρχής του Κράτους Δικαίου, η δράση της Δημόσιας Διοίκησης ρυθμίζεται από τους γραπτούς κανόνες κάθε πηγής που ισχύουν στην ελληνική έννομη τάξη, τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου, τους νομολογιακούς κανόνες και τα διοικητικά έθιμα. Η αρχή της νομιμότητας συνεπάγεται την υποχρέωση της Δημόσιας Διοίκησης, δηλαδή των δημοσίων νομικών προσώπων και των οργάνων τους, να τηρούν τους προαναφερόμενους κανόνες. Οι ενέργειες των οργάνων των δημοσίων νομικών προσώπων πρέπει να μην είναι αντίθετες προς τους προαναφερόμενους κανόνες. Οι ενέργειες αυτές πρέπει να είναι σύμφωνες ή να βρίσκονται σε αρμονία με τους κανόνες αυτούς. Πιο συγκεκριμένα, η Διοίκηση μπορεί να προβαίνει σε κάθε ενέργεια που δεν απαγορεύεται από τους κανόνες ή δεν αντίκειται σε αυτούς. Έτι περαιτέρω, η Διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο στις ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες. Δηλαδή, ενώ οι ιδιώτες μπορούν να ενεργήσουν ό,τι δεν απαγορεύεται, αντίθετα, η Διοίκηση οφείλει ή μπορεί να ενεργήσει μόνον ό,τι επιτρέπεται.

- Η διοικητική ενέργεια πρέπει να είναι σύμφωνη με τον κανόνα δικαίου που διέπει τη δράση της Διοίκησης, όταν ο κανόνας περιγράφει λεπτομερώς τις προϋποθέσεις με τις οποίες η ενέργεια είναι υποχρεωτική, καθώς και το περιεχόμενο που πρέπει να έχει η ενέργεια, στην περίπτωση αυτή συντρέχει δέσμια αρμοδιότητα. Η διοικητική ενέργεια πρέπει να βρίσκεται σε αρμονία με τον κανόνα δικαίου, όταν ο κανόνας καθορίζει κατά τρόπο ευρύτερο ή στενότερο, το πλαίσιο μέσα στο οποίο η ενέργεια μπορεί ή πρέπει να γίνει, αυτό συμβαίνει την περίπτωση της διακριτικής ευχέρειας. Οι ενέργειες της Διοίκησης πρέπει να προβλέπονται από κανόνες δικαίου, Ειδικότερα, στην ελληνική εσωτερική έννομη τάξη, τα άρθρα 26 παρ.2, 43, 50, 82, 83 και 95 παρ. του Συντάγματος καθιερώνουν την αρχή της νομιμότητας με την έννοια αυτή, χωρίς εξαίρεση, και συνεπώς, η Δημόσια Διοίκηση δεν μπορεί να προβαίνει σε νομικές πράξεις, καθώς και σε υλικές ενέργειες, παρά μόνο βάσει αρμοδιότητας που παρέχεται από τους κανόνες δικαίου. Η δε νομιμότητα των ενεργειών της Διοίκησης κρίνεται βάσει του νομικού καθεστώτος που ισχύει κατά τον χρόνο της διενέργειας τους (ΣΕ 790/1986, 807, 2868/1987, 5755/1996, 825/2010).

- Σύμφωνα με την αρχή της νομιμότητας, τη δράση της Δημόσιας Διοίκησης διέπουν οι κανόνες του ευρωπαϊκού δικαίου, οι κανόνες των συνταγματικών διατάξεων, οι κανόνες των διεθνών συνθηκών που έχουν κυρωθεί με νομοθετικές πράξεις και επικυρωθεί, οι κανόνες οι οποίοι έχουν θεσπισθεί με νομοθετικές πράξεις και με διοικητικές κανονιστικές πράξεις που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης ή βάσει του άρθρου 83 του Συντάγματος. Κατά έναν ορθότερο και ευρύτερο προσδιορισμό, η αρχή της νομιμότητας συνεπάγεται την υπαγωγή της Δημόσιας Διοίκησης στο σύνολο των κανόνων δικαίου, από οποιαδήποτε πηγή και αν προέρχονται, οι οποίοι διέπουν την οργάνωση, τη λειτουργία και γενικά τη δράση της.

- Η παράβαση της αρχής της νομιμότητας μπορεί να έχει διάφορες συνέπειες, ανάλογα με την ενέργεια του διοικητικού οργάνου που είναι αντίθετη προς την αρχή αυτή. Έτσι, όταν πρόκειται για διοικητικές πράξεις που δεν είναι ανυπόστατες, ο διοικούμενος μπορεί να ζητήσει την επανεξέταση της υπόθεσης που τον αφορά με μια διοικητική προσφυγή και να επιτύχει την άρση της παράβασης με ανάκληση, ακύρωση ή μεταρρύθμιση της πράξης. Εάν τα μέσα αυτά δεν αποδώσουν, ο διοικούμενος μπορεί να ασκήσει ένδικα βοηθήματα και να ζητήσει και ίσως και να πετύχει την ακύρωση της διοικητικής πράξης ή παράλειψης ή τη μεταρρύθμιση της πράξης και την αποκατάσταση της ζημιάς που του προκάλεσε η παράβαση.

- Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 5 της με αριθμό Γ4α/Φ225/161/03-02-1989 Κοινή Υπουργική Απόφαση Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «περί ενοποίησης προγραμμάτων με αναπηρία 67%, όπως συμπληρώθηκε μεταγενέστερα» αλλά και της αρ. οικ. 521/26-03-2013 εγκύκλιο του υπουργείου Εργασίας, κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας- Γενική Γραμματεία Πρόνοιας, απαραίτητη προϋπόθεση για τη χορήγηση επιδόματος στους ενδιαφερομένους, είναι να εκδοθεί αναγνωριστική απόφαση καταβολής της οικονομικής ενίσχυσης, αφού προσκομισθούν στη Διεύθυνση Κοινωνικής Πρόνοιας του τόπου κατοικίας του ενδιαφερομένου όλα τα απαραίτητα δικαιολογητικά, όπως αίτηση, γνωμάτευση Υγειονομικής Επιτροπής (Κ.Ε.Π.Α.) κλπ .

- Με την υποβολή των δικαιολογητικών που προβλέπεται από την ως άνω απόφαση, εκδίδεται αιτιολογημένη εγκριτική ή απορριπτική απόφαση. Ο ενδιαφερόμενος δεν είναι δυνατόν να κατοχυρώσει δικαίωμα χορήγησης επιδόματος, χωρίς τη συγκεκριμένη αναγνωριστική απόφαση, η οποία εκδίδεται κατόπιν αιτήσεως του συνοδευόμενη από τα εκ του νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικά. Δεν προβλέπεται αναδρομικότητα στην καταβολή του επιδόματος διότι βάσει της κείμενης νομοθεσίας, ως ημερομηνία έναρξης καταβολής του επιδόματος λαμβάνεται η ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης μετά των προβλεπόμενων εκ του νόμου δικαιολογητικών στην αρμόδια υπηρεσία της Κοινωνικής Πρόνοιας.

Γ. - ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ

- Από το συνδυασμό και την ερμηνεία όλων των ανωτέρω διατάξεων νόμων, δικαστικών αποφάσεων και εγκυκλίων οδηγιών, επάγομαι τα ακόλουθα: η υπ' αριθμ. Α2139/2019 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών δεν υπόκειται σε έφεση εάν το επίδικο προνοιακό επίδομα που αναγνωρίζεται ότι δικαιούται ο Κος Χρήστος Τάτσης είναι κατώτερο των 5.000€. Σε περίπτωση που υπερβαίνει τις 5.000€, πρέπει να ασκηθεί έφεση.

Στη συνέχεια, η Πρόεδρος καλεί την Οικονομική Επιτροπή να αποφασίσει σχετικά. Η Οικονομική Επιτροπή αφού άκουσε την εισήγηση, μελέτησε τα δικαιολογητικά του θέματος και έλαβε υπόψη της τις ανωτέρω διατάξεις, μετά από διαλογική συζήτηση,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

Τη μη άσκηση ενδίκου μέσου κατά της αριθμ.2139/2019 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, διότι, σύμφωνα με τη γνωμοδότηση της πληρεξούσιας δικηγόρου του Δήμου, το επίδικο προνοιακό επίδομα που αναγνωρίζεται ότι δικαιούται ο κ. Χρήστος Τάτσης δεν υπερβαίνει το όριο πάνω από το οποίο δύναται να ασκηθεί έφεση.

**Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

ΓΙΑΝΝΑ ΧΡΙΣΤΟΓΛΟΥ

**ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ & ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ**

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΖΥΜΒΡΑΓΑΚΗ